

LETO:
ŠTEVILKA:

JUBILEJNI BOHORSKI planinski poročevalec

PD >BOHOR< SENOV

bohor, 14. okt. 1979

35-LETNICA ZBORA KOZJANSKIH
AKTIVISTOV
25-LETNICA PLANINSKEGA DRUŠTVA
BOHOR SENOV
20-LETNICA PLANINSKE KOČE
NA BOHORJU

Prvi so začeli odkrivati lepote Bohorja ljubitelji narave iz Kozjega že v letu 1928. Naslednje leto 24. novembra 1929 je pripravljalni odbor pod vodstvom dr. Jenko Miletom sklical ustanovni občni zbor "KOZJANSKO-PLANINSKE" podružnice PD v Kozjem. Temu zboru je prisostvovale tudi znan veliki planinec dr. Oblak. Planinsko društvo je v Kozjem delovalo do leta 1937. Po tem je tu se je vključilo v podružnico SPD "BOHOR" s sedežem v Rejhembergu, kjer je to društvo obstajalo vse do današnje.

Prva leta po osvobodenju pa ni bilo pravih organizatorjev in so se najbolj vključili planinci vključili v Planinsko društvo Krško. Leta 1954 se je formiral iniciativni odbor in pod vodstvom tovariša Salmiča se je okrog 80 članov zbralo na ustanovnem občnem zboru dne 9.IV.1954. Vendar ta odbor ni prav zaživel do svojega II. občnega zbora dne 17.II.1955. Članstvo se je zvišalo na 146 članov. Storjene so bile predpripbrane za obnovo Koče na Bohorju. Koča se obnovi na temeljih bivše Lovsko planinske koče, ki je bila leta 1942 začgana. Zemljišče so člani bivšega Lovskega društva podarili novo ustanovljeno planinskemu društvu. Društvo je pričelo urejati zemljiško in knjižne propise in Planinski zvezi Slovenije.

Planinsko društvo Senovo je dobilo novo ime PD "BOHOR". Senovo in začelo zbirati finančna sredstva za realizacijo tega načrta. Dejavnost društva od II. občnega zbora do III., ki je bil dne 29.1.1957, je bila živahnejša tako v organizacijski utrditvi kakor pri zbiranju članstva (312-od tega 203 ml. in pao) in pri propagandni dejavnosti planinstva. Organizirani so bili izleti na Bohor in Lisco ter I. planinski teden 20. do 26. avgusta 1956. Dvignilo se je število naročnikov na Planinski vestnik (54), markirane so bile važnejše poti na Bohor. Posebno živahna je bila gospodarska in gradbena dejavnost. 1. maja 1956 je bila postavljena baraka v neposredni bližini gradbišča koče. Baraka je služila za zasilno bivanje planincev in

za skladišče gradbenega in ostalega materiala. V tem obdobju je bil nabavljen gradbeni material in stvbni les. Urejena sta bila dva kletna prostora ter pokrita z betonsko ploščo.

Zanimiv je pregled dela društva med III. in IV. občnim zborom 17. januarja 1958. Okrepila se je organizacijska in propagandna dejavnost, kar se posebej izraža na II. planinskem tednu od 25. do 31. avgusta 1958. Markirana je bila Zasavska planinska pot Kumrovec - Kum od Podorečkega gradu do Mrzle planine. Napravljeni so bili dodatni in ojačani že obstoječi temelji koče. Prva opeka vzidana 4. junija 1957, koča pa je bila pokrita 18. avgusta 1957.

Čas med IV. in V. občnim zborom 27. januarja 1959 je bil zelo razgiban z društveno dejavnostjo, saj je društvo končalo petletno obdobje in štelo 264 članov, od tega 130 mladincev in pionirjev. Markacije se obnavljajo, uspel je tudi III. planinski teden. Izletništvo je zaživilo, prvi skupinski izlet 31. julija do 4. avgusta - 20 planincev na Triglav. V koči je zasilno urejen gostinski prostor in kuhinja, da lahko planinec nudi streho in prenočišče.

VI. občni zbor 26. februarja 1960. Delo med V. in VI. občnim zborom je oprema in izgradnja koče do končne faze, kar se je 23.8.1959 tudi uresničilo. Tega dne je bila svečana otvoritev koče ob zaključku IV. planinskega tedna v okviru proslav 40-letnice KPJ in SKOJ-a in 15. obljetnici Zbora kozjanskih aktivistov. Proslava na Bohorju je bila veličastna, udeležilo se je približno 3000 ljudi.

V tem obdobju se je razen gradbene razvila še meddruštvena dejavnost, zlasti delo s Koordinacijskim odborom zasavskih planinskih društev.

VII. občni zbor 7. marca 1961. Med VI. in VII. občnim zborom se je članstvo dvignilo na 361 članov. Kočo je obiskalo nad 4000 planincev in turistov. Obnovljene so bile markacije po Bohorskih poteh. 16. junija je bil pod vodstvom tovarišice Habicht Mete formiran Mladinski odsek. Društvo je dopolnilo inventar, zlasti s posteljnino. Precejšnje težave so bile z oskrbniki.

Med VII. in VIII. občnim zborom 20. februarja 1962 smo povečali članstvo na 391 članov. Org nizirali tri skupinske izlete na Bohor, Janče in Čemšenik. Organizirali tri planinska predavanja in zelo uspel V. PLANINSKI TEDEN. Priprave za moritev zemljišč in zamenjave s privatnimi zemljišči na Bohorju, v bližini koče.

V imenu Planinske zveze Slovenije je tovariš Javorič podelil DIPLOMO ALOJZA KNAFELJCA tovarišu Radeju Ivanu - markaristu. V Novi Gorici pa je Planinska zveza Slovenije podelila SREBRNI ČASTNI ZNAK za zasluge planinski organizaciji Javoršku Antonu in Šibili Stojanu (predal Vrstovšek).

IX. občni zbor 31. maja 1963: na tem občnem zboru so bila sprejeta nova društvena pravila. Celotna Planinska organizacija Slovenije je proslavljala 70 let ustanovitve. Naše društvo je v duhu in počastitvi te obletnice zelo delovno. Dobili smo prve odlikovance, ki so iz našega društva prehodili Zasavsko planinsko pot Kumrovec - Kum in prejeli značke (8 članov). Na tem občnem zboru so prejeli priznanja za večletno delo v planinstvu Pisemno zahvalo PZS Verstovšek in Peterne, Častni zlati znak PZJ Javorič, Šibila, Breznik, Verstovšek, Požun in Peternel, Častni srebrni znak PZJ Radi, Jelenko, Maroh, Fišer in ing. Rozman, Društvena priznanja pa Kostevc M., Peternel E., Jesenšek, Svetlin, Kostevc Viki, Habicht, Golouh, Bobovnik, Žičkar in Korinč.

X. občni zbor 28. februarja 1964 - Društvo je imelo koncem leta 1963 skupaj 328 članov, od tega 167 mladincev in pionirjev. Uspešno meddruštveno sodelovanje zlasti z DP Zagorje in Mežica in z zagrebškimi planinci. DPM organizira "Zimovanje od 20.I. do 1.II. na Bohorju za 70 pionirjev. Do leta 1970 je dograjen odcep ceste, tako bo mogoče priti do koče z motornimi vozili s senovske strani. Razglednice in značko naše koče so še vedno enake. 3.II.1964 je prevzel delo oskrbnika koče Petermejel Drago, naš dolgoletni član in odbornik.

XI. občni zbor 18. marca 1965 - Osnova vsakoga društva je članstvo. Od dobrega, agilnega članstva je odvisen razvoj društva. Nam je uspelo članstvo povečati na 430 članov.

21. junija 1964 smo na Bohorju proslavljali 10-letnico društva in 5 let otvoritve koče. Proslava je lepo uspela. Ob tej priliki je bilo pionirjem-planincem in njihovim vodnikom podeljeno 104 klobučkov (planinskih) z "Zasavsko transverzalsko značko za prehajeno pot Kumrovec - Kum. Pred tem je bil še Prvomajski izlet na Bohor, ki se ga je udeležilo približno 600 ljudi. Zaradi slabega vremena pa je bila nekoliko slabše obiskana "Kostanjeva nedelja". 29.XI.1964 so Bohor obiskali zagrebški planinci. Skupina mladih Celjanov pa je en teden smučala na Bohorju. Delo z oskrbnikom je zadovoljivo.

V času med XI. in XII. občnim zborom 14. aprila 1966 smo imeli živahno meddruštveno dejavnost. Udeležili smo se občnih zborov v Zasavju in Hrvatski. Tudi naši podmladkarji so zelo agilni, radi se udeležujejo izletov. Med tem časom sta dva prva med našim članstvom prejela spominski znački za prehajeno SLOVENSKO TRANSVERZALSKO POT. Delo v koči poteka v redu, le donarja za razne izboljšave ni.

2. marca 1967 je že XIII. občni zbor. Zadnjih nekaj let uspešno sodelujemo tudi s planinci Slovenskega kluba na zagrebški univerzi. Člani tega kluba so se z generalom Avšičem užili tretjega pohoda "Po poteh XIV. divizije" 7. in 8. maja 1966 na Bohorju. Naši podmladkarji so se udeležili planinskega tabore v Trenti. Dobili smo prve mlade gorske vodnike in izvedli zelo uspel Planinski kulturni večer in predavanje o Himalajski odpravi. Tudi Kurirčkova počta je imela javko pri naši koči. Izletništvo je zaživelj: Smohor, Golica, Nados, Storžič, Vrate pa še Zasavski hribi in naši Bohorji (1. maja Kostanjeva nedelja). Markacije se redno obnavljajo, izvajajo se tudi drobna popravila v koči.

19. maja 1968 XIV. občni zbor. Planinska zveza Slovenije je odlikovala Mahovneta Milana in Albino, Požun Tončko in Šadija s Srebrnim častnim znakom PZS in s Pisorno pohvalo PZS Habicht Meto, Javorič Albino, Fičerja, Jelenko Nado, Jesenček Silvo, Žičkarja, Kostevca Mirka in Vikija, Društvo pa je dobilo Pisorno pohvalo dr. Potočnika Mihe za organiziranje planinsko orientacijsko tekmovanje na Bohorju. Naši podmladkarji so 21. maja 1967 razvili svoj pionirske - planinski prapor. Udeležili so se Tabora v Vratih in zopet pa dobili nove mlade planinske vodnike. Organiziran je bil II. PLANINSKO KULTURNI VEČER s pestri programom in izdali 2. številko Bohorskih odgovov. Predvajali smo planinske filme in organizirati predavanji. Celjski gimnazijci pa so imeli na Bohorju smučarski tečaj. Skupinskih izletov se udeležuje kar lepo število naših članov. Markacije redno obnavljajo, postavili pa so še velike smerne table. Slavnostna otvoritev obnovljene partizanske bolnice v Traven-lazu je bila 22. julija 1968. Začela so se dela na cesti Globočko - Plešivec - Koča. Težave z oskrbniki.

3. aprila 1969 XV. občni zbor - 15 letnica našega društva. Pridobili smo kar lepo letečo članov za planinsko dejavnost, kar 507, od tega 345 podmladkova. PZS je nagradila našo mladino z brezplačnim kročajem potovanjem v Sutjesko. 14 podmladkarjev pa je prehodilo Slovensko transverzalo POHORJE - SOLČAVA. Udeležili so se seminarja (v Vratih) za planinske vodnike in v tem času tudi Radej in Peter nel preplezala Severno triglavske stene (prva Senovčana) 3. in 4.8.1968. Izlet na proslavo 75-let PZS v Logarsko dolino (80 udeležencev). Uspela je Kostanjevica nedelja. 26.10.1968 je bil na Bohorju sprojen mladinski planinski izlet Triglav - Jajce. Podmladkarji sodelujejo z mladimi planinci Nove Gorice, Brestanice, Krško in Zdole. Hudi in Čeljski in Senovega so se vadili na Bohorju na mladinskem tečaju. Organizirano je bilo prodavanje. Mrtvice je so dobro vzdruževane. Tudi dela na cesti so nadaljujejo. Trenutek pa so zopet z oskrbnikom. Tudi odbornici niso več tako aktiveni. Premalo stikov in obiskov v kočah in z oskrbnikom (v času od 27.II.1956 do 29.I.1957 je bit načrtnik 60 x na Bohorju).

21. maja 1971 XVI. občni zbor. Prvič smo šele po dveh letih sklicali občni zbor. Članji, začetna, obnovitvena generacija, ki jci jut urjala in obnovljala se ne znajde v hitrem tempu nadaljevanja življenja, potreb in hotenj tistih, ki prihajajo za njih. Medčlanski stiki so se poslabšali, zlasti po tem, ko je koča na Bohorju zaprta od 13.6.1970 do 1.5.1971, z izjemo 17 dni v avgustu 1970. V drugi polovici aprila 1971 nam je uspelo dobiti zakupnika, s katerim je sklenjena enoletna pogodba.

Česta Globoko-Plešivec-Koča, kjer so bila 5. in 6. nov. 69 opravljena zaključna dela, je odprta in služi svojemu namenu. S tem je dostop do koče za 9 km krajši.

Porast članstva med mladimi je kar za 80 %. Poleg planinskih skupin na OS Brestanica, Krško in Zdole, je ustanovljene še planinska skupina v Leskovcu.

Pričeli smo z akcijo PIONIR - PLANINEC in že prejeli prve bronaste in srebrne zname. Od vojnega odseka smo prejeli vojaško kuhinjo s tremi kotli, ki naj bi nam služila za organizacijo lastnega planinskega tabora.

Ustanovljen je klub medobčinskih vodnikov in mentorjev, ki je imel od januarja 1970 do občnega zbora 1971 11 sej, na katerih so sodelovali tudi mentorji sosednjih društev.

ZBOR ČLANOV 18. februarja 1972 - društvo je štelo 803 člane, od tega 244 odraslih, 76 mladincev in 483 pionirjev. V tem obdobju je bilo izletništvo najbolj razvita dejavnost društva. Planinci so se povzpteli na Šmohor, Janče, Klek, Velebit, Triglav ... Tradicionalni so postali smučarski izleti. V akciji Pionir - planinec o prejeli nove bronaste, srebrne in zlate zname. V društvu smo spet pričeli z orientacijsko dejavnostjo - Zjac Jože. Mladinski odsek je izdal svojo značko in po istem vzorcu še mentorsko značko, ki jo PD "BOHOR" podeljuje za posebne zasluge pri delu z mladino mentorjem in vodnikom v Zasavju. V koči na Bohorju smo v mejah razpoložljivih sredstev opravili nekaj manjših obnovitvenih del. V kletnem delu stavbe krajevnega urada novo smo uredili planinsko sobo.

Občni zbor 12. januarja 1973 - Število članov je poraslo na 1050, od tega je 299 odraslih, 89 mladincev in 662 pionirjev, tako predstavlja mladina v društvu 72 %. Društvo je sodelovalo z DPM Krško pri organizaciji krožne poti po poteh kmečkih uporov. Poleg Zasavja so planinci obiskali še kamniške planine, Julijce in Velebit. Za Titov 80. rojstni dan organiziran velik pohod na Bohor v akciji "80 let - 80 vrhov", posebna jubilejna štampiljka. Koča je nujno potrebna obnova.

Zbor članov 12. januarja 1974 - Porast članstva za 10 %, 1065 članov. Za cicibane je bil organiziran smučarski tečaj na Bohorju. V Trenti je bil organiziran 1. meddruštveni tabor Zasavje, v dveh izmenah je sodelovalo 150 članov iz društev Bohor, Brežice in Lisca. Ustanovljena planinska skupina na osnovni šoli v Koprivnici. Pionirji so prejeli nove značke Pionir - planinec, odborniki pa pohvale in častne znake PZS. Izredno živahna izletniška dejavnost, povzpeli smo se na Nanos, Storžič, Triglav, Pohorje ...

S kočo in oskrbniki so še vedno težave.

Občni zbor 24. januarja 1975 - Članov je 1063. Gospodarska komisija je pod vodstvom Romana Sotlerja opravila veliko dela pri obnovi koče na Bohorju. Nabava nove taborne opreme. Organiziran planinski tabor v Logu pod Mangartom, planinska šola, nove značke Pionir - planinec, pohvale in častni znaki zaslужnim planincem. Izleti na Peco, Snežnik, Velebit Dolžnosti predsednika društva je začasno vršil tov. Tomašič.

Izredni občni zbor 26. marca 1976. Sprejeta so nova pravila društva. Planinski tabor je bil v Logarski dolini. Mesto predsednika je za eno leto prevzel tov. Javorič Tone.

Na občnem zboru 20. maja 1977 so bila podana poročila o delu društva za vse članstvo v prvi številki glasila Bohorski planinski poročevalec. Živahna dejavnost mladinskega odseka: 29 akcij s 1548 udeleženci; izleti po Zasavju in slovenski planinski poti, Snežnik, Storžič, Peca, Velebit, 8 smučarskih izletov, planinski tabor v Kamniški Bistrici, orientacijska dejavnost, uspešna akcija Pionir - planinec in CICIBAN - PLANINEC. Po daljšem času spet pionirske večer na Senovem z rastavo slik s planinsko tematiko Marjana Pliberška in s kvizom.

Na Bohorju je bila zgrajena smučarska vlečnica s sodelovanjem TVD Partizanom Senovo, PD Bohor, KS Senovo, KS Brestanica, Občinskim sindikalnim svetom Krško in s pomočjo številnih delovnih organizacij; veliko dela je bilo opravljenega brezplačno - udarniško. Vlečnica je stekla 5.2.1977, žal pa snežne razmere niso bile ugodne. V kočo smo kupili dve termoakumulacijski peči. Na širšem posvetu predstavnikov DPO, SO, KS Senovo in Brestanica, delovnih kolektivov in PD Bohor dne 7. aprila 1977, so bili sprejeti sklepi za gradnjo Športno-rekreacijskega centra na Bohorju. Začeli smo zbirati sredstva - obveznice posojila za ceste.

Obdobje od 20. maja 1977 do naslednje delovne konference 7. aprila 1978, je bilo v znamenju praznovanj 40-letnice ustanovitve KPS, 85-letnice Titovega rojstva in 60-letnice KP, SKOJ in rev. sindikatov. V ta namen so bili izleti na Čebine, Lisco, Kumrovec, Trebče, Dražgoše, 22. maja 77 pa pohod na Bohor v akciji "85 let - 85 vrhov", odkoder je 208 planincev poslalo pozdravno pismo tovarišu Titu.

Skupno je bilo 24 izletov; poleg tega spominski pohod na Bohor dne 21. julija 1977 na srečanje borcev Kozjanskega odreda in aktivistov Kozjanskega okrožja in otvoritev obnovljene tehnike France Prešeren. Planinski tabor je bil v Krnici, udeležilo se ga je 100 planincev v eni izmeni. Sklep odbora je bil, da bodo naslednje leto 3 izmene v taboru. Pionirji planinci so spet prejeli nekaj znakov, brestaniški cicibani so opravili 5 izletov, izpite planinske šole je v taboru uspešno opravilo 33 planincev.

27. decembra 1977 so na rastavi v počastitev 35-letnice ZPJ in 25-letnice DPM v Leskovcu mladi planinci prikazali svojo dejavnost s skicami, grafikonji, slikami in taborno kuhinjo. 28. marca 1978 je bil drugi planinski večer v Krškem, mladi so se pomerili v kvizu na temo Ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav.

V koči smo nabavili nekaj nove posteljnine, popravili peč, električno napeljavco, streho. Nadaljuje se akcija za razširitev koče.

Na letni konferenci 3. aprila 1979 smo sprejeli program za jubilejno leto našega društva. Iz poročil je razvidna živahna mladinska dejavnost - 27 izletov s 1209 udeležen- ci, planinski tabor v Zadnjici, udeležba na orientacijskih tekmovanjih, planinska šola v OŠ Krško in Šolskem centru Krško; izleti cicibanskih skupin, itd. Tudi odrasli so se udeleževali izletov na Kozaro in v Jasenovac, dalje na proslavo v Bohinj, na Raduho in Loko na Dan planincev.

Markaristi so obnovili markacije na vseh dostopih na Bohor in namestili skrinjico z vpisno knjigo in žigom na vrhu Javornika. Gospodarski odbor je v Poročevalcu ob-javil program del za obnovo in povečanje koče ter pri rekonstrukciji ceste. Formirani so bili vsi potrebeni odbori in komisije za organizacijo proslave 25-letnice društva in 20-letnice otvoritv otvoritve koče in 35-letnice zbora aktivnistov Kozjanskega okrožja v Srebrnem parku.

Tako smo vam na kratko v skopih besedah poskušali prikazati društveno dejavnost. Šele ko prebiramo zapisnike sej, delovnih konferenc in občnih zborov ter listamo po bogatih kronikah mladinskega odseka, se zavedamo, kako nujno je izdati posebno brošuro, v kateri bi opisali to pestro 25-letno delo v društvu "BOHOR".

PREGLED ČLANSTVA V LETIH 1954 DO 1978

Leto	1954	80 članov	od tega	50 pionirjev in 21 mladincev
1955	146			
1956	312		203	-
1957	257		-	-
1958	264		130	-
1959	307		130	-
1960	361		187	-
1961	391		180	-
1962	367		126	49
1963	328		125	42
1964	430		230	32
1965	462		230	41
1966	311		159	17
1967	414		235	20
1968	507		300	45
1969	508		280	60
1970	751		200	71
1971	803		483	76
1972	1050		662	89
1973	1165		750	105
1974	1163		766	82
1975	972		667	51
1976	1184		787	127
1977	857		498	109
1978	1065		667	97

OSKRBNIKI KOČE

Lokajner Stanko	23. 8.59 do 27. 7.60
Jereb Jernej do 21.8.60 in (ter Meznarič Fani in Šibila Krista)	17.10.60 do 1.11.60
Borovinski Ivan	22. 8.60 do 17.10.60
Zajšek Rudi	1.11.60 do 1.11.61
Božičnik Marija	28.10.61 do 1.12.62
Kozole Maks	9.12.62 do 9. 5.63
Tovornik Ena	9.12.62 do 9. 5.63
Strmole Jože , Marija	1. 5.63 do 13.10.63
Dolenc Tine	15.10.63 do 1. 2.64
Zabukovnik Marica	15.10.63 do 1. 3.67
Peternel Drago	3. 2.64 do 25. 2.67
Korošec Jože in Vida	1. 3.67 do 18. 9.67
Pečnik Ivan in Fani	23. 8.67 do 13. 6.70
Ačkun (mož in žena) samo 17 dni v avgustu 1970 in	
Gostej Dominik	13. 6.70 do 1. 5.71
Kužnar Slavko	19. 5.71 do 1. 3.73 (koča v zakup)
Sinanovič Pavla (kuharica)	april 73 do 7. 7.74
Jeras Silva	24. 5.75 do 30.11.77
Gagić Daniela in Miroslav	27.10.77 do 30. 6.79
	od 1.7.1979 dalje

PREDSEDNIKI DRUŠTVA

1955 Salmič Emil
1956-1971 Javorič Tone
1971-1974 Mahovne Milan
1975 - dolžnosti predsednika opravljal Tomašič Armin
1976 Javorič Tone
1977-1979 Sotler Roman

SEZNAM PREJEMNIKOV ČASTNIH ZNAKOV,
PRIZNANJ IN POHVAL

- Verstovšek Anton: pismena pohvala PZS
zlati častni znak PZJ
- Peternel Drago: pismena pohvala PZS
zlati znak PZJ
sreberni znak PZS
- Javorič Anton: častni zlati znak PZJ
častni srebrni znak PZS
- Šibila Stojan: častni zlati znak PZJ
srebrni znak PZS
- Breznik Lovro: častni zlati znak PZJ
Požun Tončka : častni zlati znak PZJ
srebrni znak PZS
- Jereb Jernej: častni zlati znak PZJ
- Radi Ivan st.: častni srebrni znak PZS
Knafeljčeva diploma
- Fišer Drago: častni srebrni znak PZJ
pismena pohvala PZS
- Jelenko Nadka: častni srebrni znak PZJ
pismena pohvala : ZS
- Maroh Pavla: častni srebrni znak PZJ
- ing. Rozman Egidij: častni srebrni znak PZJ
- Mahovne Milan ml. : zasluzeni mladinski zank
znak MV za letne in zimske razmere
mentorski znak PD BOHOR
- Radej Bojan: zasluzni mladinski znak PZS
znak MV za letne in zimske razmere
mentorski znak PD BOHOR
- Mahovne Milan: srebrni znak PZS, zlati znak PZS
zlati znak MV PZS, , znak MV
pričnanje PD BOHOR, mentorski znak PD BOHOR

Mahovne Albina: srebrni znak PZS, zlati znak PZS, znak MV, pismena pohvala PD BOHOR, mentorski znak

Habicht Meta: pismena pohvala PZS
pismeno priznanje PD BOHOR

Javorič Albina: pismena pohvala PZS

Jesenšek Silva: pismena pohvala PZS, srebrni znak PZS, pismeno priznanje PD BOHOR

Kostevc Viki: pismena pohvala PZS, srebrni znak PZS, pismeno priznanje PD BOHOR

Kostevc Mirko: pismena pohvala PZS, srebrni znak PZS, pismeno priznanje PD BOHOR

Žičkar Jože: pismena pohvala PZS, srebrni znak PZS
pismeno priznanje PD BOHOR

Peternel Elza: pismeno priznanje PD BOHOR

Svetlin Mirko: pismeno priznanje PD BOHOR

Korinšek Jože: pismeno priznanje PD BOHOR

Bobovnik Ivanka: pismeno priznanje PD BOHOR

Golouh Stanko: pismeno priznanje PD BOHOR

Uršič Hinko: zlati znak MV
mentorski znak PD BOHOR

Kavčič Janez: zlati znak MV
mentorski znak PD BOHOR

Soteler Pavla: mentorski znak PD BOHOR

Daugul Marica: bronasti znak PZS
mentorski znak PD BOHOR

Sotler Roman: pohvala PD BOHOR
mentorski znak PD BOHOR

Smerdel Slavko: srebrni znak PZS
mentorski znak PD BOHOR

Smerdel Terezija: srebrni znak PZS
mentorski znak PD BOHOR

Mevešek Ema: srebrni znak PZS
mentorski znak PD BOHOR

Zajc Jože: bronasti znak PZS
mentorški znak PD BOHOR

Kranjc Janko: bronasti znak PZS

Bizjak Drago: bronasti znak PZS

Bizjak Marinka: bronasti znak PZS

Stoviček Vladka: srebrni znak PZS
mentorški znak PD BOHOR

Šoba Staša: srebrni znak PZS
mentorški znak PD BOHOR

Štih Lojze: mentorški znak PD BOHOR
znak planinskega vodnika

Štih Majda: mentorški znak PD BOHOR

Novak Vinko: mentorški znak PD BOHOR
znak planinskega vodnika

Novak Marija: mentorški znak PD BOHOR

dr. Škapin Rudi: mentorški znak PD BOHOR

dr. Škapin Marta: mentorški znak PD BOHOR

Žvar Fanika: pismena pohvala PD BOHOR

Bizjak Vlado: pismena pohvala PD BOHOR

Lipovšek Hilda: srebrni znak PZS
mentorški znak PD BOHOR
zlati znak PZS v PD LISCA
pohvala PD BOHOR

Za 25- letnico društva smo predlagali za sprejem častnih
znakov, priznanj in pohval več prizadevnih planinskih
delavcev. Njihova imena bomo objavili v prihodnji številki
" Bohorskih odmevov "

Planinsko društvo BOHOR je v novembru 1972 uvedlo za mentorje pionirske in mladinske planinske vzgoje " ZNAK MENTORJA ", ki ga je izdelala akademska slikarka Vladka Stovičkova.

Znak se podeljuje prosvetnim delavcem ali drugim aktivnim planinskim delavcem, ki se redno ukvarjajo s pionirko in mladinsko planinsko dejavnostjo, po letu 1979 pa tudi planinskim delavcem, ki sicer ne izpolnjujejo pogojev po pravilniku, ampak s svojim delom bistveno pripomorejo pri organizaciji mladinskega planinstva v Zasavju in Posavju. Z uvedbo mentorskega znaka (čigar pobudnik je bil tov. Milan Mahovne) je planinskemu društvu BOHOR uspelo poživiti mladinsko planinsko dejavnost v domačem društvu, pa tudi v širšem območju Zasavja in Posavja.

Doslej so prejeli mentorske značke naslednji planinski delavci:

PD BOHOR

1. Daugul Marica
2. Gučer-Godler Brigit
3. Kavčič Janez
4. Lipovšek Ljudmila
5. Mahovne Albina
6. Mahovne Milan st.
7. Mahovne Milan ml.
8. Medvešček Ema
9. Jankovič Lučka
10. Novak Marija
11. Novak Vinko
12. Pevec Zora
13. Pirc Rezi
14. Radej Bojan
15. Smerdel Slavko
16. Smerdel Režka
17. Šotler Roman
18. Škapin dr. Marta
19. Škapin dr. Rudi
20. Šoba Staša
21. Stih Lojze
22. Stih Majda
23. Stoviček Vladka
24. Uršič Hinko
25. Zajc Jože

PD LISCA Sevnica-Krško

26. Anzelc Lojze
27. Bon Marija
28. Bedek Marija
29. Filipič Tatjana
30. Guštin Jože
31. Koštomaj Jože
32. Kranjc Milena
33. Leban Majda
34. Levstik Janez
35. Miroševič Jagoda
36. Motore Lojze
37. Motore Ljubo
38. Novšak Roman
39. Oštir Anka
40. Pavkovič Ela
41. Pompe Milan
42. Šeško Vinko
43. Zajc Nevenka
44. Žgonc Tone
45. Žlender Bojan

PD Brežice

46. Ajster Anton
47. Gerjevič Monika
48. Grgičevič Mario

PD Brežice

- 49. Hode Ana
- 50. Pečnik Danilo
- 51. Petrič Meta
- 52. Sotler Pavla
- 53. Šrnočič Andrej
- 54. Veble Marija

PD Litija

- 55. Dernovšek Marko
- 56. Gretič Jože
- 57. Obradovič Slava
- 58. Razpotnik Mija

PD Trbovlje

- 59. Bizjak Janez
- 60. Bartol Drago
- 61. Lenarčič Milena
- 62. Lenarčič Tine
- 63. Ocvirk Jože
- 64. Perme Anka
- 65. Pfeifer Vinko
- 66. Šterniša Tone
- 67. Štefarič Silva
- 68. Zidar Milena

PD Dol pri Hrastniku

- 69. Erman Breda
- 70. Gabrič Alojz
- 71. Gašparut Branko
- 72. Kirchmajer Anton
- 73. Klemen Franc
- 74. Kozole Drago
- 75. Matek Janez
- 76. Mravljak Brane
- 77. Pust Albin
- 78. Pust Joža

PD Radeče

- 79. Perger Viktor

PZS Ljubljana

- 80. Bučar Tone
- 81. Jordan Božo
- 82. Fotočnik dr. Miha
- 83. Škerbinek Danilo

PLANINSKA MLADINA

Naše društvo posveča največ skrbi planinski vzgoji mladine. Že zgodaj smo vključili v svoje vrste mladince in pionirje, njihovo število je raslo iz leta v leto. 16. 6. 1960 je bil formiran mladinski odsek.

Na osnovni šoli Šenovo, Brestanica, Krško, Leskovec že imamo planinske skupine. Aktivno delujeta tudi planinski skupini PUŠ Krško in šolski center Krško.

Ob jubileju društva želimo ustanoviti planinske skupine še na osnovnih šolah Koprivnica, Raka, Kostanjevica in Podbočje.

Večina pionirjev sodeluje v akciji PICNIR - PLANINEC, pridno hodijo na izlete in izpolnjujejo dnevниke. Doslej so prejeli

v plan. skupini	bronastih	srebrnih	zlatih	znakov PP	skupaj
Senovo	84	17	6		107
Brestanica	113	36	9		158
Krško	30	6	4		40
drugi (Zdole, Leskov. 26 Celje)		3	1		30
skupaj	253	62	20		335

V planinske vrste vključujemo tudi naše najmlajše, cicibane v starosti od 5 do 7 let. Planinska cicibanska skupina deluje najbolje v vrtcu Brestanica, kjer je v lanskem šolskem letu kar 35 cicibanov opravilo 8 izletov v domačo okolico in so prejeli naštike CICIBAN - PLANINEC. Delujeta tudi cicibanski planinski skupini v vrtcu Leskovec in Šenovo.

Načrtno izobražujemo mladino v planinski šoli.

V našem društvu imamo doslej 47 absolventov planinske šole.

Vodniki in mentorji vlagajo mnogo truda v organizacijo izletov, na katerih mladi spoznavajo slovenski svet, se krepijo in vzgajajo v ljubezni do narave in domovine. Povprečno je na leto 20 do 30 izletov s 1200 - 1600 udeležencem.

Največja in najzahtevnejša akcija mladinskega odseka je vsekakor vsakoletni mladinski tabor. Taborjenje je za mlade zelo privlačno in koristno, pod vodstvom vodnikov in mentorjev spoznavajo gorski svet, njegove lepote in nevarnosti, učijo se vsega, kar mora vedeti planinec. Da taborjenje doseže svoj namen, norajo vodniki in mentorji žrtvovati mnogo truda in časa: to zmorejo le tisti, ki nesebično ljubijo mladino in gore.

Doslej smo samostojno organizirali naslednja taborjenja:

leta 1973	Trenta	53 udeležencev
leta 1974	Lög pod Mangartom	67 udeležencev
leta 1975	Logarska dolina	34 udeležencev
leta 1976	Kamniška Bistrica	89 udeležencev
leta 1977	Krnica	101 udeležencev
leta 1978	Zadnjica	50 udeležencev
leta 1979	Logarska dolina	80 udeležencev

Pri organizaciji taborov prijateljsko sodelujemo s sosednima PD LISCA Sevnica in PD Brežice.

Zelo koristna in za narodno obrambo pomembna dejavnost je vzgoja v orientaciji. Naše ekipе se udeležujejo različnih orientacijskih tekmovanj. V tečaj za vzgojo v orientaciji smo poslali 3 vodnike, ki sedaj doma vadijo žlasti mladino v tej panogi.

Da bi vzgojili potrebne kvalitetne kadre za delo v številnih planinskih skupinah in v mladinskem odseku ter za vodenje skupin v gore, smo od leta 1966 do 1979 poslali v tečaje PD za PLANINSKE VODNIKE naslednje mladince:

Ime in priimek	Bivališče	Opravil tečaj	prejel znak
1. Mahovne Milan	Senovo	letni, zimski	da
2. Mahovne Slavica	Senovo	letni, zimski	da
3. Daugul Daniela	Brestanica	letni, zimski	da
4. Ribič Dragica	Senovo	letni	da
5. Radej Bojan	Senovo	letni, zimski	da
6. Čuber Dušan	Brestanica	letni	
7. Omerzu Silvo	Brestanica	letni	
8. Cizelj Marjana	Brestanica	letni	da
9. Poharc Ksenija	Krško	letni	
10. Uršič Hinko	Krško	letni, zimski	da
11. Smerdel Miran	Krško	letni	
12. Kurinčič Bojan	Senovo	letni, zimski	
13. Mirt Edo	Senovo	letni	
14. Pozvek Gorazd	Senovo	letni	da
15. Kavčič Janez	Brestanica	letni, zimski	da
16. Butkovič Dražo	Brestanica	letni	
17. Krejan Žože	Brestanica	letni	
18. Kolar Gorazd	Senovo	letni	
19. Habinc Miljana	Brestanica	letni	
20. Skafar Andrej	Krško	letni	

Za uspešno delo PD pri množični rekreativski dejavnosti in za izpolnjevanje vseh drugih terenskih nalog, ki jih PD nalagajo pravila, smo poslali na tečaj za PLANINSKE VODNIKE dva člana, ki sta v letu 1978 uspešno opravila izpite.

To sta: 1. Štih Lojze, Krško

2. Novak Vinko, Krško

Za naslednji seminar za planinske vodnike smo prijavili 3 udeležence.

Tečaj in izpit za planinske inštruktorje sta opravila Mahovne Milan st. in Zajc Jože.

Mentorski tečaj je opravilo 5 mentorjev, poleg njih deluje na šolah trenutno okrog 10 mentorjev, ki nimajo tečaja.

IZ TABORNE KRÖNIKE

Letos smo taborili v Logarski dolini. Povzpeli smo se na Olševo, Kamniško sedlo in Brano, do Metkovega škafa in na Koroško in Ojstrico.

Taborovodja je bil tovariš Štih Lojze, taborna kuharica pa teta Pavla.

Namesto 50 nas je bilo kar 80. Taborovodja nam je že takoj pri prvem zboru povedal: "avtobus iz Logarske doline vozi večkrat na dan. Če se kdo ne more podrediti taborнемu redu ga bomo lepo pospremili do avtobusa, mu pomahali in odpeljal se bo proti domu". No malo je popustil tovariš taborovodja, malo smo se oboljšali mi in skupaj smo preživeli lo prelepih dni v Logarski dolini.

Razdelili smo se na 8 skupin. Najmanjše planince je dobil Gorazd, ki je bil tudi taborni zdravnik. Predvsem deklisce so mu javkale za najmanjši šujček. Rogrešal je mikroskop da bi lahko videl vse tiste strašne odrgninice, ki jih s prostim očesom ni bilo moč ugotoviti. V Gorazdovi skupini je bil mali Borut, ki je mislil iti na prvo turo z volneno odejo, z nahrbtnikom in z vsemi rezervnimi deli in perilom. No, vodniki so še pravočasno opazili da se mu nahrbtnik sumljivo približuje petam. Naslednjo skupino po velikosti je dobil Dušan, ki je bil v taboru zadolžen za športno dejavnost. Mreže za odbojko in ping-pong so bile po njegovih zaslugih vedno lepo napete, njegov šotor pa poln športnih rekvizitov. Kadar je bil Dušan dežuren, je vladalo splošno veselje, saj je vsakemu verjel, da ima nujne obiske v planinskem domu tudi po večkrat na dan. Teta Pavla je

vedela ta dan bo v kuhinji treba še bolj delati, saj vendar ne more preveč obremenjevati Dušanovo dežurno skupino, v katero so se zrinili sami fantje. Sploh je bila Dušanova skupina najbolj popularna, pa naj je šlo za ljubezen, špprt ali bojevniške veščine.

V naslednji skupini pri tovarišici Meti so bile same deklice. Če skupini sta se lepo dopolnjevali, tako hitro kot je tovarišica Meta govorila, je tovariš Dušan tekel. Mala Barbara iz te skupine je bila tako všeč Simonu, da se je sklenil zanjo bojevati na življenje in smrt.

Vesna se je pripeljala v tabor s katrco, ki je bila tako naložena s ~~potovalkami~~, nahrbtniki, peteršiljem in korenjem, da se zadnji konec skoraj velekel po cesti. V njeni skupini so bile taborne klepetulje, med katere sta se lepo vključila tudi Tomaž in Aleš.

Tovariš Raušl Jože je letos prvič taboril z nami. Bil je zelo v redu. Dežurstvo je vzel resno in njegova skupina je očistila tabor do zadnje smeti. Tovarišica Meta ga je klicala kar dežurni " pucflek ". Imel pa je običeno nekakšno čudno majico, ki bi lahko bila kar spalna srajca ali vsaj tunika.

Hinko je dobil na grbo same velike taborniške glave: predsednik Dušan, ki je na turah kar po malem cukal rumček, vendar moramo poudariti, da res le po malem. Potem je bil tu še radioamater Robert, ki je vzpostavljal radijske zveze po celi Evropi. Pa še Roman imenovan " Bubiká ", ki je bil strah in trepet deklet pri pomivanju posode, saj jih je kontroliral od jutra do večera.

Hinko je bil nekakšna taborniška " tavžentroža ", saj je znal postavljati šotore, gamsirati po skalah, napenjati vrvice in sploh je imel v mezincu vse taborne in planinske veščine.

Tovariša Krejana Jožeta poznamo po dobrem in vestnem planincu. V taboru smo ga spoznali kot izredno radodarnega dežurnega v kuhinji, saj nam je za zajtrk nadeval tako velike[!] kose mesnega doručka, da kruha sploh ni bilo najti. Da je pri tem pozabil kar šest velikih konzerv, je taborna tajna. Kadar je jedel fižolovo juho je dobil izredno moč, ki jo je uporabljal za lomljenje žlic.

O tovarišu Janezu bi lahko napisali cel "roman". Ima lepo brado, ki slovi daleč naokoli kot znano zbirališče najkvalitetnejših kocin. Na grbi je imel ta glavne in se je moral pošteno potruditi, da se je vedelo kdo je vođnik skupine. Njegovo skupino so sestavliali sami dobri planinci, ki so jo večkrat ubrali kam po svoje. To smo jim pa res privoščili, saj ni bilo lahko hoditi z nami, posebno pa so bile vedno zaščitnice, to je zadnji v koloni.

Pisali bi lahko še in še o večerih ob tabornem ognju o bitki za palačinke, ki jih je spekel tovariš Mahovne celo goro, o poplavi v taboru in o lepih doživetjih na turah na najvišje vrhove Kamniških alp.

Življenje v taboru se ne da opisati, treba ga je doživeti.

SPOMINI NA OKROŽNI ZBOR AKTIVISTOV OF V SREBRNEM PARKU

V skrbi, da mi je ura budilka zvonenje zatajila, sem se sredi noči nenadoma zbudila. Pogledala sem na uro. Ne, ni še prepozno. Na nebu je sijala luna in se poredno nasnihala na zemljo, ko se je polagoma premikala proti zatonu.

Kmalu za tem se je za Armezom začelo svetliti, dobro znamenje, da bomo imeli sončen poletni dan.

Ob tej zgodnji jutranji uri 13. avgusta 1944 se je nekdo ustavil pred hišnimi vrati. Potkal je in se oglasil. Bil je to Vidko Škoberne, znan partizanski kurir, moj spremjevalec za zbor aktivistov, kamor sem bila določena. Ko sva se pozdravila, sem bila že nared za odhod. Spustila sva se v dolino in stopala tiho drug za drugim skozi Dovško, Srebotno, Jablance, Ložce. Da bi se koga bala? Sovražnika, izdajalca, ki bi nama zastavil pot?

Ne tega se ni bilo bati. Saj je bil moj spremjevalec resen, tih, preudaren optimist in strateg, oborožen s puško in bombicami za pasom. Ko sva se povzpela na vrh Jablanc, sva se ustavila, globoko zajela svež zrak in se oddahnila: Osvobojeno ozemlje! Nadaljevala sva pot skozi grapo na Ložce. "Pri Župančevem Tinetu je zbirališče za aktiviste, od tam bo skupen odhod v Srebrni park", je rekел Vidko.

Pri Župančevih je bilo tedaj res praznično - polna hiša partizanov, ki so se pripravljali na zbor. V enem kotu so so fantje umivali, v drugem brili, čistili čevlje in krtačili obleke. Pepca Župančeva je vsa nasmejana in radostno razpoloženo pozdravljal prihajajoče aktiviste in jih vabila v hišo na zajtrk. Pripravila je že veliko skledo kruznih žgancev in gobovo juho. Midva s spremjevalcem sva se dobrosrčni Pepci lepo zahvalila, saj je imela mnogo bolj potrebnih, ki so se veselili dobrih, topnih žgancev.

Ko je govornik povedal, da bodo v septembru 1944 izvedene volitve v vaške odbore OF, kar je bilo tudi izvršeno, smo mu navdušeno ploskali.

Zborovanje je bilo zaključeno. Razšli smo se, prišli do Župančevih, od tam pa sva z Jernejem Jerebom krenila proti domu.

Radej Kristina

PIANINSKA ZVEZA SLOVENIJE

Glavni odbor članarjev

TEKOČI RAČUN PRI NAR. BANKI 602-95331-6-POŠT. PREDAL 214 TELEFON 42-30

Go. stev. 1458/54.P/S

26.3.1954.

Iniciativni odbor za ustanovitev planinskega
društva
Senovo (tov. Salmič Mil)

Sporočamo, da smo na zadnji seji upravnega
odbora Planinske zveze Slovenije z veseljem pozdravili ponovno
pobudo planincev v Vašem skupščini, da se ustanovi samostojno
planinsko društvo. V privetki Vaši pošiljamo skupna pravila pla-
ninskih društv in navodila. Društvo se ustanovi na podlagi
Zakona o javnih združilih in skupščinah iz leta 1946 in morajo
biti pravila v skladu s statutom Planinske zveze Slovenije.
Statut Planinske zveze Slovenije iz leta 1953 ni več v veljavi,
ker je bil na skupščini leta 1953 sprejet nov statut, ki bo na
letošnji skupščini dne 3. in 4. aprila t.l. v Kariboru verjet-
no delno spremenjen č. 1. predlog za statut PZS, kjer
tudi vsi pravilniki o dnu dnevnik in PZS so v prečilu npr. v-
negodobora za 3. redn. skupščino PZS. Ta predlog bomo v svojih
informacijih pošiljamo. V tem prečilu je navedena tudi visina
članarine in predlog za posredovanje iste na PZS in društvo.

Skupščina v Kariboru se lahko zastopnik ini-
ciativnega odbora udeleži kot spoznalec, seveda morate v tem
primeru pravočasno javiti ino Vašega zastopnika, ki potuje na
stroške vodočega društva, da mu rezerviramo prenočišče.

Pošiljamo Vam tudi loč kom. priglasnic s
din 1.50, kar znese din 1.50, za kateri znecak smo Vas obreme-
nili in prosimo, da ga izplačate na naš tekoči račun štev.
602-T-121.

O nadaljnem poteku dela za ustanovitev pla-
ninskega društva nas obveščate sproti, vsekakor pa nam javite
dan ustanovnega občnega zbera, katerega se bo po možnosti ude-
ležil naš zastopnik.

S planinskimi pozdravi!

Sekretar:
(Fetih Mirko)

Ustanovni občinski zbor

Zapisnik

ustanovnega občinskega zbera Planinskega društva Šenovo, ki se je vršil 9.IV.1954. v klinici dverani na Šenovem ob 18 h.

Občini zbor je ustvaril tov. Salmič Emil, ugotovi sklepščnosti in predlaga sledoči dnevni red :

- 1.) Izvolitev del. predsedstva.
- 2.) Izvolitev zapisnikarja in dveh overovateljev.
- 3.) Izvolitev kandidat velik komisije.
- 4.) Referat o pomenu in delu plodruštva.
- 5.) Predlog kandidacije. Diskusija po referatu.
- 6.) Izvolitev upravnim nadzor. odbora.
- 7.) Sprejem društvenih pravil.
- 8.) Razno.

Predlog dnevnega reda je bil soglasno sprejet.

ad 1.) Tov. Starbari predlaga naj občni zbor vodijo 3 člani iniciativnega odbora ter predlaji : Tov. Salmič Emila, Rahten Ernesta in Rozman Egidija. Predlog je bil soglasno sprejet.

ad 2.) Za zapisnikarja je izvoljena tov. Jelenko Nada, za overovatelja pa tov. Starbari Karel in Kolar Drago.

ad 3.) V kandidacijsko komisijo so bili predlagani in izvoljeni tov. Molam Miha, Seniščar Jože in Branc Rudi. Za volilno komisijo pa je bilo mnenje občinskega zbera, da iste delo lahko opravi kandidacijska komisija, ker pa je potreben bil dan predlog katere je bil tudi soglasno sprejet, da se volitve izvedejo javno je delo state itak odpadlo.

ad 4.) Delo in namest planinskega društva je prisil tov. Salmič Emila. Predvsem je povedal vpliv, ki ga imajo pravilno usmerjeno PeD na karakterno vzgojo svojega članstva, predvsem pa mladine, ker ravna društva kot so Planinsko in podobne imajo največje možnosti odtrgati mladino od gostilne in gaste, ki se največkrat pota mladine v razni kriminal, jo navdušavati z lepoto narave, naših gora in sploh lepote naše domovine. Povdari je, da se z uspešnim delom planinskih društev posredno jača tudi obrambna moč domovine, ker človek, ki pozna vse lepote svoje domovine ne bo nikdar dovelil, da bi kdo segal po njej. Povdari je tudi vzroke zakaj se je prišlo do ustanovitve šole v letosnjem letu. Predvsem je iskati vzroka v naporih okrog preizvednje kjer je bili največ zavzet vse posebnosti kader, vendar pa jih kriva tudi nesodelčnost gotovih, da bi se resno zavzeli za ustanovitev društva.

ad 5.) Predsednik kandidacijske komisije prečita predlog za upravni in nadzorni odtek kot sledi :

Predsednik Salmič Emil, podpredsednik Šentjurc Slavo, tajnik: Ambrožič Janez, Blagajnik Goličnik Stanislav, Gospodar Rozman Egidij. Propagandist : Rahten Ernest, Marmecist : Radej Ivan.

Predsednik del. in ekonomist : Starbari Karel, odborčnik Kavčič Iva. Za nadzornik ekonomist : Črnivec Franc, Čvikel Ivan, Maljk Edo.

Tov. Golčnik skupaj pozori, da funkcije ne more sprejeti ker da je že previš zavzet. Tov. Šibilja Stojan predlaga naj bi namesto Golčuhu, ki je preenakovan bil kot blag. Kolar Drago. Tako izpremenjeni predlog kandidacijske komisije da del. predsednik na glasovanju in je soglasno sprejet.

ad 6.) Vidališči je razvoci predvsem zanimajo za konkretno delo novega(odbora) društva. Tov. Belovski predsednik tov. Salmič jim porazloži, da so dane društvu okvirne smernice z statutom Plje Z. Slovenskih svoj pravilnik pa bo moral občni zbor danes sprejeti. Ker se nadaljuje občni zbor zajema tudi kako je z obnovitvijo postojanke na Božkorja tov. Salmič povdari, da je to pa odvisno od delavnosti dane ustanovljene društva te. odbora kot vseh članov, vsekakor pa bo prva na-

lega društva, da si prvo uredi članstvo. Po konsolidaciji društva, pa bo bres dvoma največja nalogi istega obnovitev planinske postojanke na Bohorju.

ad. 7.) Ker je bil že prej sprejet predlog, da se izvrši glasovanje javne, da delavni predsednik že sprejet predlog za uprav. in nadzorni edber na glasovanje. Vsi navnenci se javno glasovali za predloženi in nekajlike spremenjeni predlog kand. komisije, ter so na ta način bili izveljeni sledoči tevariši:

Predsednik: Salnič Emil,

Pedpredsednik: Šentjanec Slavko,

Tajnik: Ing. Ambrožič Ježe,

Blagajnik: Kolar Drago,

Gospodar: Razman Mijočij.

Propagandist: Rahten Ernest,

Marksist: Radi Ivan,

Predsednik disciplinskih komisija: Šterban Karol,

Odbornik: Kavčič Ivan,

Nadzorni edber: Pušnik Franjo, Šviki Ivan in Meljk Edo.

ad. 8.) Tev. delavni predsednik predita pravila društva, ki jih je v ekviru pravil I.Z.S. ustavil iniciativni edber. Obravnava se, da ga teče, kar pa je v pravilih enoglasno sprejet. Po krajišču, ker je v nadaljnjem vključevanju novih članov se občni sbar zaključi obvezno.

Dolaznoprzedsednik: *Salnič*

(Salnič Emil)

Salnič

Strelac

S.P. S.H.!

Zapisnikar:
Strelac
(Salenke Nada)